

JET IN CHINA

Wereldvrouwen vertellen over de verschillen tussen Nederland en het nieuwe land waar ze nu wonen. Deze keer: Jet Fokkert (48) in China. "Chinezen zijn over het algemeen heel vriendelijk en geïnteresseerd. En als je eenmaal hun vertrouwen hebt gewonnen, kun je wel een potje bij ze breken."

Tekst: Miranda Birney – Foto's: privébeeld

Je woont sinds 2014 in China...

"Nadat we twee Chinese kinderen hadden geadopteerd, raakte ik bevriend met de oprichtster van het weeshuis. Na haar overlijden kreeg ik de mogelijkheid om haar werk voort te zetten en binnen een paar maanden vertrokken we met ons gezin naar Guiyang, in het zuidoosten van China. Inmiddels ben ik gescheiden en woon ik hier met mijn zoon en dochter, nu twaalf en tien jaar oud."

Zijn er veel weeskinderen in China?

"Ja, heel veel. In het verleden zaten er vanwege de eenkindpolitiek veel gezonde meisjes in weeshuizen, maar tegenwoordig zijn het voornamelijk kinderen met een handicap. Dat komt door de slechte gezondheidszorg. Het kost enorm veel moeite om diagnoses te krijgen of de juiste therapie."

Rust er een taboe op handicaps?

"Gehandicapten worden hier nauwelijks geaccepteerd. Veel van de mensen die je op straat ziet bedelen, heeft een handicap. In ons foster home wonen nu zestien kinderen, waarvan een aantal met epilepsie, spasme en het downsyndroom. Mijn dochter is geboren met een hartafwijking. Maar ook kinderen met een kleine afwijking, zoals een hazenlip of een doof oortje, worden door ouders achtergelaten."

Dat klinkt hard...

"Toch zijn Chinezen over het algemeen heel vriendelijk en geïnteresseerd. Maar er is ook snel sprake van gezichtsverlies. Daarom moet je altijd voorzichtig zijn met wat je zegt en hoe je iets zegt. Als je eenmaal hun vertrouwen hebt gewonnen, kun je wel een potje bij ze breken. Dat is belangrijk, want alles draait hier om het hebben van de juiste relaties. En om de buitenkant..."

Hoe bedoel je?

"Een goede baan, leuke kleren, een snelle auto en een mooie woning

zijn erg belangrijk en veel mensen worstelen om dat financieel allemaal rond te krijgen. Door de eenkindpolitiek zijn er hier veel te veel mannen! De natuurlijke balans is weg."

Zijn er ook grappige verschillen?

"Toen ik voor het eerst in China kwam, leek het net alsof ik op een andere planeet was. Het is een prachtig land met een heel oude cultuur, en zo totaal anders dan Nederland. Iets wat stuk is, wordt provisorisch gerepareerd met plakband of een touwtje. En al die kleine, opgetutte hondjes op straat, in kleertjes en zelfs met schoentjes aan!"

Eet men echt hond in China?

"Ja, maar dat is heel streekgebonden. Iemand die hond wil eten, moet daar speciaal om vragen. Het staat niet gewoon op de menukaart."

Is er iets waar je moeite mee hebt?

"Mensen spugen en snuiten hun neus leeg op straat. Die geluiden ook, daar krijg ik nog steeds kippenvel van. En kinderen doen hun behoefte midden op de stoep en dragen daar zelfs een speciaal 'splitbroekje' voor dat van achteren open is. Het is niet alleen vies, er worden zo ook allerlei virussen en bacteriën verspreid."

Gaan je kinderen hier naar school?

"Ze zitten op een wereldschool. Chinese scholen zijn ontzettend streng en alleen de beste leerlingen kunnen door naar de universiteit. Ook in de sport gaat het er hard aan toe. Mijn zoon zit op taekwondo, waar de leraar gewoon boven op je gaat zitten om je in de spagaat te drukken."

Blijf je in China wonen?

"Ik haal heel veel voldoening uit mijn werk, maar mijn zoon moet naar het voortgezet onderwijs. Daarom ga ik volgend jaar terug naar Nederland, dat is belangrijk voor de kansen en de toekomst van mijn kinderen. Gelukkig heb ik hier een goede vriendin die het stokje van mij overneemt."